

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
Stare Drzewce

1. Nazwa

STODOŁA W ZAGRODZIE NR 107

2. Czas powstania

k. XIX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok na elewację zachodnią i południową.

4. Adres

**Stare Drzewce 107
67-407 Szlichtyngowa**

5. Przynależność administracyjna
województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Szlichtyngowa**

6. Formy ochrony

Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce, i Małe Drzewce (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 12 lutego 2021 r., poz. 418).

8. Historia, opis i wartości

Historia.

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1300 r. Za czasów władców śląskich na ziemi wschowskiej osiadł możny ród Kotwiczów, Do nich, obok wielu wiosek, należały również Drzewce. Ostatni z Kotwiczów, w ramach wymiany oddał w 1496 r. majątność Drzewce Michałowi Nosticzowi, W rękach Nostyczów Drzewce pozostawały przez parę wieków. W połowie XIX wieku rodzina Nosticzów wyemigrowała do Drezna linia drezdeńską wymarła w latach 70-tych. W 1846 r. właścicielem Drzewców jest rodzina Drzewieckich. Miejscowość podzielona na cztery części: Górna, Dolna, Średnia i Nowa - pozostawała częściowa w rękach opolskich: Górne - Dihring, Średnie - Ksawery Zakrzewski. Dolne - H, Perkiewicz, W czasie I wojny światowej Stare Drzewce / Górne / znajdowały się w rękach Jerzego Nowaka.

Opis.

Stodoła usytuowana jest w środkowej części wsi po południowej stronie szosy w zagrodzie wraz z budynkiem mieszkalnym nr 107 i pozostałymi budynkami gospodarczymi. Budynek murowany z cegły, otynkowany w partii szczytowej ściany zachodniej, założony na planie prostokąta na osi wschód zachód, ustawiony szczytem do podwórza i pól, stanowi północą granicę zagrody. Parterowy budynek ze ścianką kolankową, nakryty został dwuspadowym dachem z pokryciem z dachówki cementowej. Ramowy podział elewacji podłużnych został podkreślony poprzez szeroki pas fryzu i lizen wykonany z cegły kopciałki, dzieląc płaszczyznę na cztery pola. W trzecim polu umieszczono przelotową, dwuskrzydłową bramę zamkniętą łukiem odcinkowym.

Wartości.

Budynek prezentuje wartości zabytkowe. Jest przykładem gospodarczej zabudowy wiejskiej z początku XX wieku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynki z zachowanym kryciem z dachówki cementowej.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznych materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków